

Súd: Krajský súd Trnava  
Spisová značka: 23CoSr/1/2017  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2616206376  
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 07. 2018  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daša Kontríková  
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2616206376.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Daša Kontríková a sudkýň: JUDr. Iveta Jankovičová a JUDr. Ľubica Bundzelová, v spore žalobkyne: U. B., nar. X.X.XXXX, bytom D., J. č. XXX, proti žalovanému: Poštová banka, a.s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, Bratislava, IČO: 31 340 890, zastúpená AK Antol, s.r.o., so sídlom Kupeckého 2542/72, Pezinok, IČO: 47 257 024, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, o určenie neplatnosti zmluvy, o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov a vydanie bezdôvodného obohatenia, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Senica č. k. 9Csr/1/2016-89 zo dňa 10. mája 2017, takto

### rozhodol:

I. Rozsudok súdu I. inštancie sa potvrdzuje.

II. Žalovanému sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

### odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu žalobkyne zamietol a žalobcovi (správne malo byť žalovanému, ako to vyplýva aj z odôvodnenia) priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%. Rozsudok súd po citovaní § 47 ods. 5 zák. č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii vecne odôvodnil tým, že po preskúmaní žaloby a pripojení výpisu z Obchodného vestníka bolo zistené, že dňa 4.3.2014 bol začatý konkurz na majetok žalobkyne, ktorý doposiaľ nebol ukončený, pričom predmetom konania je majetok podliehajúci konkurzu patriaci žalobkyňi ako úpadcovi, nie je žalobkyňa po začatí konkurzného konania aktívne legitimovaná na podanie žaloby týkajúcej sa majetku podliehajúceho konkurzu. V čase po vyhlásení konkurzu síce úpadca nestráca spôsobilosť mať práva a povinnosti podľa hmotného práva ani spôsobilosť byť účastníkom konania, či procesnú spôsobilosť podľa procesného práva, avšak tieto jeho spôsobilosti sú obmedzené právnou úpravou, ktorá určité oprávnenia aj povinnosti v rámci hmotného i procesného práva prenáša na inú osobu, a to na správcu konkurznej podstaty. Preto je to len správca, ktorý môže po vyhlásení konkurzu účinne nakladať s majetkom patriacim do konkurznej podstaty a je to tiež len on, kto môže po vyhlásení konkurzu viesť namiesto úpadcu aktívne i pasívne súdne spory týkajúce sa majetku buď priamo patriaceho do podstaty alebo takých nárokov, ktoré sú čo i len potenciálne spôsobilé podstatu určitým spôsobom zaťažiť (teda spory, v ktorých nebyť vyhláseného konkurzu by ako žalobca alebo žalovaný vystupoval priamo úpadca (uznesenie NS SR 4 Cdo 35/2009). Na základe uvedeného súd žalobu v celom rozsahu zamietol a nezaoberal sa dôvodmi žaloby. Z dôvodu zisteného nedostatku aktívnej legitimácie súd taktiež nevykonával navrhovaný dôkaz, výsluch žalobkyne, nakoľko v danom prípade by uvedené dokazovanie bolo nadbytočným.

2. Žalovaný bol vo veci plne úspešný, súd mu v zmysle § 255 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením na základe vyčíslenia sumy zo strany žalovaného.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala odvolanie žalobkyňa z dôvodu, že neboli splnené procesné podmienky na vydanie takéhoto rozhodnutia, pretože súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany a ďalšie prostriedky procesné o útoku, ktoré neboli uplatnené, rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a z dôvodu, že žalobkyni bolo odňaté ústavné právo podľa čl. 46 až 48 Ústavy SR v konaní o žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Žalobkyňa má ústavné právo, aby sa jej vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a v jej prítomnosti a aby sa mohla vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

4. Žalobkyňa má právo domáhať sa svojich práv na súde, pretože každý má právo domáhať sa svojich práv na súde, každý môže konať, čo nie je zákonom zakázané, a nikoho nemožno nútiť, aby konal niečo, čo zákon neukladá a zákon neukladá, aby sa žalobca nemohol domáhať svojich práv na súde. Žalobkyni boli odňaté ústavné práva (čl. 48 Ústavy SR), súd porušil ústavou zaručené právo žalobkyne na súdnu ochranu.

5. Podľa názoru žalobkyne v čase po vyhlásení konkurzu žalobkyňa nestráca spôsobilosť mať práva a povinnosti podľa hmotného práva ani spôsobilosť byť účastníkom konania a nestráca procesnú spôsobilosť podľa procesného práva. Obmedzenie spôsobilosti právnu úpravou, ktorá určité oprávnenia aj povinnosti v rámci hmotného práva i procesného práva prenáša na inú osobu a to na správcu nie je spôsobilé odňať ústavné právo a to právo, ktoré patrí každému, právo mať spôsobilosť na práva.

6. V uvedenej veci ide o spotrebiteľský spor, pričom súd je povinný z úradnej povinnosti podrobiť zmluvu súdnej kontrole z úradnej moci. Žalobkyňa poprela námietku preklúzie práva podať žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku vznesenú žalovaným a uviedla vlastné skutkové tvrdenia; kedy sa žalobkyňa dozvedela o škode a o tom, že za ňu zodpovedá žalovaný v roku 2016. Podľa vyjadrenia žalovaného rozhodcovský rozsudok mal byť doručený dňa 16.04.2014 na adresu trvalého pobytu žalobkyne. Pre prípad, že je tvrdenie žalobcu pravdivé a žalobca sa domáhal plnenia na základe uvedeného rozhodcovského rozsudku a to sumy 553,26 eura s príslušenstvom ide, o nedôvodný nárok, pretože podľa priložených dôkazov aktuálny stav úveru ku dňu 01.12.2013 (poskytnutý žalovaným vo výške 663,88 eura) bol splatený celkom v sume 714,94 eura a preplatený o sumu 51,06 eura, čím vzniklo žalovanému bezdôvodné obohatenie, pretože úver v súlade so zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch bol bezúročný a bez poplatkov, lebo zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahovala náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), a tým sa poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalobkyni bola konaním žalovaného spôsobená škoda, pretože žalovaný úmyselne do zmluvy o spotrebiteľskom úvere včlenil neprijateľné zmluvné podmienky, pričom jednou z nich bola rozhodcovská doložka a v bode 7. zmluvy. Žalobkyňa pre prípad, že súd určí, že došlo k postúpeniu pohľadávky, žiadala o pripustenie ďalšieho účastníka do konania a to spoločnosť BOSSNUT INVESTMENTS LIMITED so sídlom na Cypre. Žalobkyňa tiež poukázala som na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6 Co 15/2013 zo dňa 15.6.2013, rozhodnutie Krajského súdu v Trnave z 9.8.2011, č.k. 10CoE/3261/010.

7. Žalobkyňa podala riadnu žalobu, kde uviedla všetky skutočnosti potrebné pre posúdenie je nároku, uviedla relevantné právne predpisy, na podporu svojich tvrdení priložila oznámenie MSSR v ktorom posúdilo zmluvu o spotrebiteľskom úvere a vyhodnotilo neprijateľné podmienky v zmluve, pripojila všetky listinné dôkazy. Napriek tomu súd žalobu zamietol. Takéto rozhodnutie prvostupňového súdu je zjavne nezákonné a predpokladajúce svojvôľu. Prvostupňový súd úplne odignoroval rozsiahlu judikatúru vnútroštátnych súdov a Súdneho dvora EU, keď v rozpore s Ústavou SR, medzinárodnými dohovormi, judikatúrou EU nepriznal spotrebiteľke ochranu, ktorá jej zo zákona prináleží (Nález ÚS SR, sp. zn. III. ÚS 107/07). Podľa názoru žalobkyne došlo k porušeniu zásady právnej istoty a zákonom ustanovenej povinnosti pri zabezpečovaní jednoty rozhodovania a porušeniu ústavných práv žalobkyne. Z uvedených dôvodov žalobkyňa navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na nové konanie a nové rozhodnutie.

8. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou stranou sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

9. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní vec správne právne posúdil, s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 CSP odvolací súd odkazuje na správne odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť, nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi, k podstatným tvrdeniam uvedeným v odvolaní (§ 387 ods. 3 veta druhá CSP), pre úplnosť odôvodnenia je potrebné konštatovať nasledovné:

10. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku, určenia neplatnosti spotrebiteľskej zmluvy o úvere, určenia, že úver je bezúročný a bez poplatkov a vydania bezdôvodného obohatenia. Súd počas konania zistil, že pred podaním žaloby bol na majetok žalobkyne vyhlásený konkurz uznesením zo dňa 4.3.2014. V prípade, ak bol na majetok osoby vyhlásený konkurz, v súlade s § 47 ods. 5 zák. č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii súdne a iné konania, ktoré sa týkajú majetku podliehajúceho konkurzu sa začínajú len na návrh správcu konkurznej podstaty. Z dôvodu, že v prejednávanej veci nepodala žalobu oprávnená osoba, súd prvej inštancie žalobu zamietol, t.j. uzavrel, že žalobkyňa nie je aktívne legitimovaná na podanie takejto žaloby a následne sa už obsahom žaloby nezaoberal.

11. Žalobkyňa v odvolaní namietala, že konaním súdu prvej inštancie boli porušené jej ústavné práva na spravodlivý proces, ide o ochranu spotrebiteľa a súd bol povinný z úradnej povinnosti jej poskytnúť ochranu.

12. Aktívnu vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu, žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiadna zo strán nenamietala. Zistenie nedostatku aktívnej legitímácie u žalobcu má vždy za následok zamietnutie žaloby bez toho, aby sa súd vecne žalobou zaoberal a vykonával akékoľvek dokazovanie na preukazovanie nároku žalobcu, pričom nie je podstatné, či ide o nárok zo spotrebiteľskej zmluvy. V prejednávanej veci nebolo sporné, že žalobkyňa je v konkurze a predmetom sporu je majetok podliehajúci konkurzu, uvedené dve podstatné skutočnosti, ktoré boli počas konania zistené, žalobkyňa nepoprela, nevyvrátila, preto bola žaloba správne zamietnutá.

13. Nie je správny právny názor žalobkyne, že jej bolo odňaté ústavné právo na spravodlivý proces. Súčasťou právneho poriadku nie je len Ústava SR, ale aj všetky právne predpisy o ktorých sa predpokladá, že boli prijaté v súlade s Ústavou SR. Zákon o konkurze a reštrukturalizácii v § 47 ods. 5 obmedzil práva žalobkyne ako úpadcu a stanovil, že oprávneným na podanie žaloby vo veciach týkajúcich sa majetku podliehajúceho konkurzu je správca konkurznej podstaty, čo znamená, že len táto osoba bola procesne oprávnenou podať žalobu, predmetom ktorej je nárok vyplývajúci z hmotného práva. Súd vo veci nariadil pojednávanie 10.5.2017, ktorého sa žalobkyňa zúčastnila, bola vypočutá, s právnym názorom žalovaného (o nedostatku aktívnej legitímácie) sa nestotožnila, t.j. vyjadrila sa k námietke nedostatku aktívnej legitímácie. Za porušenie práva na spravodlivý proces sa nepovažuje neakceptovanie právneho názoru strany sporu a nevyhovenie žalobe, preto nebolo možné konštatovať, že bolo porušené právo žalobkyne na spravodlivý súdny proces.

14. Vzhľadom na uvedenú argumentáciu odvolací súd v súlade s § 387 ods. 1 a 2 CSP rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

15. Žalovaný má voči žalobkyni podľa § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške, vzhľadom na to, že žalovaný bol v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešný. Žalovanému trovy odvolacieho konania nevznikli, k podanému odvolaniu sa nevyjadril, preto mu odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

16. Senát odvolacieho súdu tento rozsudok prijal pomerom hlasov 3:0.

### **Poučenie:**

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).